

El Baix Penadès

Setmanari autonomista

SURT ELS DISSAPTES

B. Ramon

Preus de subscripció		
Vendrell, trimestre.	1	pessetes.
Fora »	1'25	»
Extranger »	2	»
Número corrent. 10 céntims. Atracat, 20 céntims		

Redacció y Administració

Plaça Pi i Margall, número 2.

Anuncis a preus convencionals. Remitits: 10 céntims llnla

No s'admeten escrits sense firma

NO S TORNAN ELS ORIGINALS

Al vol

En el calendari de Catalunya la setmana entrant s'hi marcarà una data luctuosa per a la historia d'aquesta terra. L'onze de Septem-bre de 1714 va esser assaltada Barcelona pe'ls exèrcits d'Espanya i França conjuntats; i al caure la ciutat caigueren amb ella les darre-res llibertats que li quedaven a Catalunya, i que tan braument defensaren els catalans d'allavors amb el conceller Casanova al cap.

Enguany, com en altres, l'estàtua d'aquest patrici que hi ha en el Saló de Sant Joan, indret per aont va caure ferit mortalment abraçat a la bandera de la Patria, se veurà coberta de garlandes i corones fent pública demostració dels sentiments que animen als catalans d'avui, respecte al seguici d'esdeveniments inangu-rats, amb mes odi, en aquella trista jornada.

Pero, ail que malhauradament no totes a-queixes flors portarán el perfum de la protesta envers un estat de coses qui és la continuació d'aquells fets. No son pocs avui, i potser dels que més se mouen, que junt amb la seva ofrena no hi portarán l'esperit protestatari qui és l'ú-nic que posa hardidesa en aquella presentalla. Son molts, avui, que després de col·locar flors als peus del gran Conceller, anirán a vinclar-se humilment sota els peus del règim centralis-ta, continuador de les gestes dels invasors de fa dos segles.

La materialitat del acte quedarà complert; i eis que superficialment miren les coses i els homes que les realitzen, podrán creure que el catalanisme es encare potent en la nostra terra. Mes, d'aquelles corones es indubtable que n'hi haurà que la seva veritable significació no estarà en les flors que les engarlanden, ni en les inscripcions ditirámiques de les llaçades, sino que estarà en la buidor del centre la repre-sentació simbólica del voler dels seus ofertors.

Mentres que a Catalunya se vegi cada dia menyspreuada la seva bandera gloriosa, i ciu-tadans honorats amb càrregs otorgats pe'l po-ble se revoltin iradament contra la seva llen-gua; mentres siguin catalans els que aixís se comportin, les commemoracions patriòtiques tindrán un caient descoratjador i depriment per als qu'hi posen tota l'ànima en la demos-tració dels seus entusiasmes.

Per alguns, en aquest dia, els regionalistes apareixerán com a fervents catalanistes, al veure comfoses llurs presentalles en l'altar de la Patria, amb les de la Unió Catalanista i de l'Esquerra Catalana. Mes no serà aixís; el re-goneixement del règim actual, continuador de les gestes d'allavors i detentador de la volun-tat lliure de Catalunya, els aparta de les fileres glorioses d'aquell estol d'homes que portaren el renaixement patriòtic a una alçada que ells

mai assolirán amb la seva política de compo-nendes.

El seu catalanisme acabà al acabar la seva protesta enfront dels governs centralitzadors. Bé ho prova l'actitut que la benemèrita U. C., a la qual ningú pot titllar de partidista, ha adop-tat respecte aquest afer: Catalunya d'una ban-da; de l'altra el govern. El regionalisme s'incli-na d'aquesta part, doncs voluntariament se allunya de l'exèrcit patriòtic català.

Per això no totes les corones tindrán la ma-teixa significansa en la estàtua del Conceller en cap Rafel Casanova.

FRIS.

Acció política

Alguns amics del districte ens han cridat l'atenció referent a que en la ressenya del Aplec Republicà celebrat a Santes Creus, no hi fe-rem constar les representacions que hi assisti-ren dels republicans de Les Piles, Barbará i Santa Perpètua, lo qual amb molt gust fem constar avui, demanant s'ens dispensi la omis-sió involuntaria que sofrírem; com així mateix preguem se'ns dispensi en el cas de que se'ns n'hagués escapat algún altre.

Además, havem rebut també una protesta degudament firmada per correfligionaris de Santes Creus, fent constar: Primer; que'ls ele-ments carlistes que volfen intentar pertorbar la festa republicana, amb tant d'èxit celebrada el día 24 en dit lloc, feien el joc amb combi-nació amb les dretes vendrellenques. Segon; que alguns elements no adictes a nosaltres, han protestat públicament a Santes Creus, de la conducta de «El Vendrellense» al fer la res-senya del Aplec plegada de mentides. Tercer; que la correspondencia firmada per Pep C. Que-rol, es una farsa, puix ni es feta a Santes Creus ni allà existeix ningú que porti tal nom. Quart; que a les persones que coneixen al Director de «El Vendrellense», els va estranyar molt no anés allà dalt ell en persona a fi de poguer fer mes veridicament la ressenya del acte, sabent con saben, que es un entusiasta d'aquell lloc; i constant-li an ell com li consta, que aquell Ajuntament te les més grans ganes de veurel. Y, per últim, que si es que encara queda algún element sá dintre les dretes vendrellen-ques, els sembla mentida que's fassin solidaris de lo que s'escriu en el seu portaven en la premsa.

Consti que aixó es extracte de lo que s'ens diu en la protesta, que com diem al comensar, s'ens ha enviat desde Santes Creus; la qual, degudament firmada, tenim a la disposició de qui vulgui veurerlar.

Nosaltres no volem ferhi ni tant sols un comentari, puix com ja sabem els nostre lleri-dors, ja fa algún temps varem determinar no parlar de confrare dretà.

DE CASA I DE FORA CASA

(Retirat del número anterior per manca d'espai.)

“El catalanismo literario en las regiones”

El distingit escriptor don Artur Masriera, ve pu-blicant quinzenalment en «La Vanguardia», de Bar-celona, una serie d'articles sots el títul, «El catala-nismo literario en las regiones».

En el publicat darrerament, que és el XXI de la serie, comença a parlar de les regions tarragoni-nes, donant la preferencia a Vendrell, dient «que quede muy bien equiparar-se con una pequeña Eleusis de la primitiva iniciación catalanista.»

Nosaltres, que hem vingut llegint amb gran in-terès l'història del catalanisme literari en les re-gions, del senyor Masriera, esperavem, amb més interès encara, l'aparició de l'article en el qual se ocupés de nostra vila, com no podia de menys de ocupar-se'n, des de'l moment en que ella havia si-gut el bressol de la iniciació literaria del que anys després havia d'esser eximi dramaturg i eminent poeta, l'Angel Guimerà, i patria del gran amic d'a-quest, des de l'infantesa, i conseller literari, Jaume Ramon i Vidales, l'incansable propagandista i con-reuador de la nostra llengua, i que tant contribuí a la catalanització del Vendrell i d'altres pobles del Penadès baix.

Ens constava que'l senyor Masriera era amic i company, a l'època que historía, de l'Angel Guime-rà i den Jaume Ramon, i, per tant, esperavem que la informació referent als dos il·lustres vendrellencs hauria sigut ben justa i documentada, i, la veritat, hem tingut un desengany, hem sofert una decep-ció; puix a més d'esser migrada i deficient, conté imperdonables erros que no s'expliquen en un his-toriàire, i molt menys tractant-se del senyor Mas-riera, el qual, com hem dit, tingué relacions d'amis-tat amb en Guimerà i en Ramon. Compendríem que no hagués arribat a coneixement del senyor Mas-riera que en Ramon deixà escrits alguns opúsculs i monografies, que si bé impreses no's donaren al públic, però no's comprèn que no hagi arribat a no-ticia seva, que deixà una notable monografia, «L'Arc de Barà», premiada en els Jocs Florals de Barcelona; que en els volums de la col·lecció dels mateixos Jocs, hi ha un profund i documentat estu-di retrospectiu, que's diu: «Del fons d'una caixa», i una interessant narració, titulada: «Poblet», en la qual, en forma amena, s'història la vida íntima del cèlebre cenobi en els seus darrers anys, llibre que ha sigut reproduït, junt amb una serie de curioses tradicions i llegendes, referents al propi monastir, en un dels volums de la Biblioteca Popular de

«L'Avenç», del qual la crítica se'n ocupà amb molt d'elogi. I en canvi d'aquestes omisions, atribueix an en Jaume Ramon la paternitat del popular sainet «A cal notari», de son germà Ramon.

I respecte a l'Angel Guimerà, el senyor Masriera ha sofert també alguns lapsus. Diu: «...hallàremos allí (se refereix a nostra vila) la cuna y la casa payral de Angel Guimerà, nacido en Canarias de padre vendrellense y residente en su mocedad en la vila de la garrofa y vi novell, segun años más tarde la apellidó el poeta.» Doncs, bé; si al senyor Masriera no li ha sortit confós aquest paràgraf, d'ell se desprén que lo de *garrofa y vi novell*, ho va escriure en Guimerà, el poeta de qui parla. Si és així, que'ns dispensi el senyor Masriera que li advertim, que la frase no és de Guimerà, sinó de Josep Carner; és l'últim vers d'un conegut sonet endressat al Vendrell, que acaba així:

Adeu, vila regalada,
adeu, vila del Vendrell,
qui fas una olor mesclada
de garrofa i vi novell.

Després, diu: «En la casa *Ca'n Xim* en que vivió el poeta, no debería faltar un recuerdo monumental que perpetuase el hecho.»

Que'ns dispensi novament el senyor Masriera. A *Ca'n Ximet*, no a *Ca'n Xim*, com equivocadament diu, entre'ls dos balcons de la fatxada principal, s'hi veu una làpida de marbre i ferro, que perpetua aquell record, que diu:

CASA PAIRAL
DE
ANGEL GUIMERÀ
FILL PREDILECTE
DEL VENDRELL
ANY 1909

I aquesta làpida fou descoberta solemniament, quan el grandios homenatge que Catalunya tribuà al seu genial poeta, amb assistència de l'homenatjat, de les Autoritats de la vila, d'una representació de l'Excm. Ajuntament de Barcelona, de la Comissió d'Homenatge, de representants de la premsa periòdica, d'altres distingides personalitats foresteres i de la vila, del poble vendrellenc que amb entusiasme aclamava a l'Angel, com familiarment l'anomenem, i de músiques i cors que, dirigits pel mestre Enric Morera, entonaven l'«Himne al Poeta».

Ja veu el senyor Masriera com la perpetuació que demana per a *Ca'n Ximet*, la casa pairal de l'Angel Guimerà, fa quatre anys va fer-se de manera ben ostensible, ben solemni, amb tots els honors que s' mereix l'alta personalitat del genial poeta i dramaturg.

I acabarem, transcrivint el final de la part d'article dedicat al Vendrell. Diu així:

«Los nombres de otros literatos no menos dignos de estima, como los Carner, Alegret y otros, no pertenecen al decenio que historiamos.»

Que en Carner, eminent juriconsult, ens el presenti com a literat, pot passar; però l'Alegret! Literat, l'Alegret!... Es massa, senyor Masriera.

JAUME DELS DOMENYS

Des de l'Havana

Si afirmés que les ditxoses «Normes» me tenen coïbit d'escriure més d'una vegada per la confusió preocupant, alormentadora, que m'imposen una rectificació als hàbits d'anys i més anys; si declarés que perdo la expropietat, que se m'extravien les idees per l'atenció a les normes, diria una solemne veritat.

M'ha xocat sempre la paraula «Penades»; encara avui no m'hi avinc. Comprèn que és la rutina, la fonètica enganxada a l'orella, veus-ho aquí.

Però la primera vegada que vaig ensopegar amb «Santa Agna», va semblar-me una irreverència. Des de menut havia dit «Sant'Ana» amb aquell enfassis vendrellenc tan expressiu, tan andalusat, tan

superlatiu, que al dir «Sant'Ana», ens sembla expressar la diada més diada de totes les diades.

Sant'Ana vol dir gralles, sol vivificador, alegria, felicitat vendrellenca. En canvi Santa Agna, me sona a disfrega, a exotisme importat a casa.

Amb un arronsament d'espatlles acceptava la «Santa Agna» com s'accepta una medicina facultativa. Me l'empassava sense paladar-la. Havíem convingut en aplegar-nos a les normes pensant que filòlegs patricis havien discutit el pro i la contra en la conformació de l'idioma. Jo, que no soc literat ni filòleg, ¿cóm anava a resistir-me a descompondre la preposició *pera*, tant arrelada en la meua rutina?

Però el mestre Alomar acaba de treurem del purgatori en que havia caigut, restituint-me a la dolça fonètica «Sant'Anna» de la meua infantesa. Així té'l regust de felicitat vendrellenca en que sento la expressió. Treiem, doncs, aquesta disonant que no la he sentit en ma vida i que elimina la poesia de la festa major del Vendrell.

Per això la Patrona feia cara de disconformitat llastimosa al confondre-la amb Santa Agnès, que serà una santa molt bona i tot lo que vulguin, però que no era la de la meua infància, quant el Matines engegava aquelles carretilles incomparables i'l Matricul i'l Tript resflaven amb les gralles aquelles matinades que sabien a gloria.

Enhorabona que progressem i modifiquem l'idioma; però ¿quina necessitat tenim d'alterar un nom tan simpàtic i escalent de Sant'Anna?

A mi lo mateix me té el Penades amb *pe* que amb *pa*. Es tan general el nom que apenes me diu res a l'ànima. Però lo de Santa Agna m'alterava'ls nívols, me creia mig desvendrellitzat. I consti, que perà desvendrellitzar-me, se necessita un gran desvendrellitzador, perquè soc i seré un vendrellenc indestructible. ¡No faltava més!

Pera completar la meua actual satisfacció, el mestre Alomar restitueix el pronom *pera* que jo no sé desfegir encara que vulgui. En les demés paraules passo per totes; alguna cosa hem de deixar als correctors de proves perà entretenir-se. Ells són la garantia dels despreocupats, entre'ls quals hi figuro amb ventafra.

Mestre Alomar se capfica amb la paraula «Tramvia», i sobre això se pot fer molta fullaraca. Veig que ningú aclara la paraula. Mr. Tram va inventar la *vía* urbana. Es la *vía* de *Tram*. En anglès se fan les paraules amb la mateixa facilitat que's fan els nasos dels negres. De «Tramvia» de l'inglès (l'apòstrofe denota possessió) n'hem fet «Tramvía», i com xoca la m davant d'una v, pretenen que sigui *Tramvía*. Bueno, doncs, que ho posin com vulguin.

Mentres me deixin la preposició «pera» sense despartir-la i no'm disfressin a la simpàtica «Sant'Anna» jo accepto totes les regles de l'Institut.

Es digna de tots respectes la santa Patrona dels vendrellencs.

Ja veu Santa Anna com mestre Alomar no es tan ateu, fan iconoclasta com alguns amics volen fer-lo.

J. AIXALÀ.

Havana 20 Agost de 1915.

Notes Agrícoles

Manera d'augmentar el rendiment de les faveres

El conreu de les faveres es força estimat per molts pagesos, perquè amb elles se preparen d'una manera admirable nostres terres per a poguer-hi practicar després les sèmbras dels cereals, deixant el terreny en condicions inmillorables.

Es sapigut que aquestes plantes, per pertànyer a la coneguda i beneficiosa família de les lleguminoses, tenen un potent aparell radicular; ademés, amb les treballades que s'hi donen, la terra ha sigut menusejada, dividida i remoguda en totes direccions, i finalment, amb son conreu, s'ha portat

un enriquiment de nitrògen, ja que com sabem disfruten de dita qualitat les plantes que pertanyen a la dita família de les lleguminoses.

En lo que fa referència a l'àcid forfóric i a la potassa, fertilitzants necessaris per a aquest conreu, ambdós ellements deuen ser posats a la disposició de la planta per medi dels adobs químics. Amb això se logràrà, no solsament augmentar amb considerable quantitat la producció de les faveres, sino que a l'ensamps se tindrà que la cullita de cereals que després la segueixi, sigui millor, per trovar la planta la terra en millors condicions físiques i de fertilitat.

Com a fórmula que ha donat excel·lents resultats, recomanem la següent: 250 a 300 kilograms de superfosfat 18/20 i 100 a 150 kilograms de cloruro o sulfat de potassa.

Ambdós adobs deuen ésser enterrats íntimament barrejats, vint o trenta dies avans de la sembra, poguent-se utilitzar per a practicar-ho, la ocasió de fer les llaurades.

Hem de fer observar als pagesos, que si en la fertilització de les faveres apliquen solsament els adobs potàsics o fosfatats, cometen un gran error. Es imprescindible, si volen obtenir els majors rendiments, el concurs d'ambdós fertilitzants.

JOAN DE CAMPOS

D'Esperanto

El Congrés Esperantista de Berna

L'entusiasta esperantista Delfi Dalmau, escriví des de la capital d'Helvecia, parlant d'aquell acte, lo següent, que'ls esperantistes llegiran segurament amb gust:

«El novè Congrés Universal d'Esperanto obté un èxit immens. El nombre de congressistes assistents, provinents de 35 països, passa de 2.000; en el grandios Cassino de Berna s'ha celebrat la sessió d'obertura que ha sigut imponent: de primer 2.000 veus de tot el món han entonat l'himne Esperantista acompanyats d'una orga; calmades les aclamacions el general Sibert, president del Comitè dels Congressos, i Mr. Chavef, secretari, han fet solemniament la respectiva tasca, donant-se compte de gran nombre de salutacions i adhesions de Governos, ministres, reis, corporacions i homes de ciència de tot el món.

El coronel E. Frey, expresident de la Federació Suïça, ha pronunciat un gran discurs resultant sensacional per la personalitat de l'orador. Després ha tingut lloc una gran manifestació per la ciutat amb una munió de banderes nacionals diferents, totes agrupades fraternalment per l'ideal esperantista. Tots els ciutadans de Berna pels carrers, places i balcons han admirat emocionats la potencia i grandesa d'aquest moviment. En les diferents esglésies s'han fet sermons en Esperanto.

La «Universal Esperanto Asocio» ha celebrat una gran sessió on s'han posat de manifest milers de serveis prestats en Esperanto a comerciants i professionals dels més diversos països. També han celebrat reunions especials els catòlics, metges, socialistes, etc. En una paraula: s'ha demostrat una vegada més l'utilitat immensa moral i material que ja avui té l'Esperanto per a l'Humanitat.»

CRONICA

Les calors continuen essent escepcionals i la temperatura xafogosa, com no s'havien sentit de mols anys ençà en aquesta època, o sia a la primera setmana de Setembre. No es probable que minvin sens que vingui avans una bona pluja, que bé prou rodeja, però que no's determina a caure, reduint-se tot a algun lleuger ruixim, com el que va caure dijous al matí.

Lo més probable és que, estant tan carregada l'atmosfera, acabi aquesta temperatura escepcional amb una forta tamborinada.

La nostra vila està enfeinada en les operacions del veremar. Enguany la cullida dels raïms s'ha avançat una setmana, havent començat pel fèrtil pla de Mar, que es la part del terme en que la maduració dels raïms es més primerenca.

La cullita en general, es bona en nostre terme, amb tot i que en algunes partides els raïms s'han ressentit quelcom de l'aixut, i en quant a qualitat del vi, els mostos del pla de Mar, venen donant una graduació invariable de 13 i 14 graus, quelcom superior a la de la cullita de l'any passat.

Degut als vents optimistes i a la creencia de que'l vi de la present cullita se pagarà a bon preu, els vinyaters, fins ara, se mostren retrets per a vendre la verema, i els compradors se troben inactius sense determinar-se a pagar-la més enllà de 5 rals l'arroba, i per això no's veuen enguany aquelles expedicions de bocois plens de verema que ocupaven l'any passat els molls de carga de la estació del ferro-carril. Aquí tots els vinyaters, qui més qui menys, tenen el seu cup i la seva estiva per a la vinificació i l'envàs, i en una cullita com la d'aquest any en que's creu podrà ben adinerar-se, prefereixen esperar a vendre'l vi més endavant que no la verema de cop i volta.

Tant de bó ho endevinin, però de vegades hi ha sorpreses en el comerç, i més en el de vi que no en cap altre producte de la agricultura.

Passades les feines del veremar tornaran a emprendre els treballs per a deixar llesta definitivament la explanació del camp de sports que construeix el Club d'aquesta vila.

I a propòsit del Club de Sports. Ha fet entrega a l'Hospital, de la quantitat de 26'50 pessetes, sobrant de la festa ciclista que va celebrar el passat mes de Maig, amb motiu de la vinguda del «Sport Ciclista Català», de Barcelona, i quin sobrant s'havia acordat destinar-lo a dit benèfic Assil.

Ha sigut nomenat, amb caracter d'interí, agutzil del Jutjat de primera instancia d'aquest partit, en Joan Fontanilles, veí d'aquesta vila.

La excursió que la secció ciclista del Club de Sports verificà diumenge passat a Vilafranca del Penadés, amb motiu de celebrar aquesta vila la seva festa major i per a rebre allí a nostre compatriota el jove campió ciclista Salvador Miró, que arribava de Bèlgica en bicicleta junt amb el jove belga Ferrán d'Horcke va resultar força animada, puix passaven de trenta els excursionistes.

A l'arribar a Vilafranca foren rebuts i compliments per una comissió del Club d'aquella vila, a la qual ja's trobaven en Miró i en Horcke, empenent a la caiguda de la tarda el retorn a la nostra vila, ont arribaren, sens el més petit accident, a un quart de vuit, resultant molt animat el pas dels expedicionaris pels carrers de la població, dirigint-se després al Tívoli ont foren obsequiats els dos excursionistes amb un vermouth d'honor. En Salvador Miró feu obsequi al Club d'una medalla de plata en recort de la seva visita.

El trajecte de Brussel·les a Barcelona, uns 1.500 kilòmetres, fou corregut pels dos intrèpits ciclistes, en sis etapes, a raó de més de 200 kilòmetres per etapa.

Com es sabut, en Salvador Miró pren part en la gran cerrera «Volta de Catalunya», que comensa avui.

DOLORS SABATÉ, llevadora amb Real Títol Montserrat, 4

Dimars a la vetlla s'establí corrent elèctrica amb el sol del carrer de Sant Sebastià, davant de la Sub-central, i era de veure's salts i esfereïment dels animals dels carros que passaven per dit lloc, al contacte de les ferradures amb la terra; fins els burros més vells i macilents botfen com un pollí. La broma durà més d'una hora.

S'ens diu que'l diumenge també se'n establí a la barana del pont del barri de França, al peu de la columna de ferro del fanal que l'enllumena.

Avui ha comensat la gran carrera de bicicletes «Volta de Catalunya», havent sortit els corredors inscrits, que son 25, a les sis del matí de Barcelona, per la carretera de les Costes de Carraf cap a Vilanova, Vendrell, Tarragona, Valls i Lleida, final de la primera etapa.

A les 8'40 passaven per nostra vila, en grup, els sis o set primers carreristes, i amb l'interval de pocs minuts altres tants. Nostre compatriota Salvador Miró arribà a les nou tocadres, dient-se que fins a les costes de Garraf portava la devantera, però que més ençà, per no topar amb un carro, va caure a la cuneta ont estigué bona estona impossibilitat d'alçar-se.

Creiem que no ha seguit la carrera.

=Voleu fer bona sopa? Gasteu les PASTES D'OU que tant pulcrament elaborà la casa RIERA d'aquesta vila.

Després d'haver passat uns dies fora de la platja de Sant Salvador, ont estiueja, torna a trobar-se en ella nostre estimat amic don Jaume Carner, diputat a Corts per aquest districte.

El governador civil de Barcelona ha aixecat la multa que l'arcalde de Vilafranca havia imposat a nostre amic el procurador d'aquella vila don Joan Olivella, per lo dels programes en català de la festa major de la mateixa, que tant rebombori han mogut i tantes protestes ha aixecat per tot Catalunya el procedir d'aquell arcalde.

De nostra vila en sortiren també algunes de protestes, amb les quals hi afegim la nostra.

La Junta directiva de la societat «Casino Circo», ens prega fen públic que'l vinent diumenge començarà la serie de balls de tarda; a aquest fi, i a instancia del element jove de la Societat, durant el present mes de Setembre se concedirà entrada a la mateixa, a tots els que ho sollicitin, sense pagar drets de entrada, quedant aquets en la categoria de socis transeunts.

-ELIXIR CALLOL.— Cura la debilitat nerviosa.

Hem rebut el número 19 de «Lectura Popular», Biblioteca d'autors catalans, que conté una col·lecció de belles poesies, baix el títol de *Romancer català*, del qui fou celebrat poeta don Francesc Ubach i Vinyeta.

Con tots els altres quaderns val no més 10 cèntims.

PIANOS

VENDAS AL COMPTAT I A PLAZOS

Lloguers i canvis

Especialitat en afinacions i reparacions

Preus econòmics

PAGÈS Y MARTÍ, Aribau, 36, entr. Barcelona.

Secció Oficial

Plassa Mercat

Recaudació obtinguda en la Plassa Mercat desde'l dia 30 al 6 del corrent mes: 64'20 ptas.

Caixa de Crèdit y Estalvis de Vendrell

Operacions verificades en aquesta Caixa durant el diumenge

Dia 31 de Agost de 1913

5 imposicions, important.	622' Ptas.
7 reintegros	278' »

Registre Civil.

Inscripcions verificades en aquesta oficina:

NAIXEMENTS: Un nen fill de Pau Estanislau Ferrer i de Josepa Birosca Roig; Un nen, fill de Pere Roca Vendreu y de

Mercé Mercadé Martorell; Un nen fill de Estanislau Orpinell Borrut i de Rosalía Congost Terradellas.

DEFUNCIONS: Lluís Rocías Segalà 2 anys; Josefa Grasas Baró 76 anys; Ramon Rovira Jané 20 anys,

MATRIMONIS: Cap.

IMPRIMTA RAMON GERMANS Y NEBOT.—VENDRELL

Venda d'una casa

situada al carrer Major, senyalada amb el número 6. Se cedirà módicament. Dirigir-se a son propietari en Menció Escofet.

EN VENDA

UN PATRIMONI compost de finques urbanes i rústiques, aquestes vinya, garrofers i regadiu, situades en aquesta vila i son terme.

SE VENDRAN EN FRACCIONS

Per a informes: JOSEP FERRET I BASSA
Carrer de Santa Agna, núm. 21

Se ven un carret-tartana amb cavall i guarniments

Informaràn en la impremta d'aquest setmanari.

En venda UNA CASA, composta de baixos, entresol, un pis i golfes, amb un pati cobert al costat de la mateixa. Disfruta d'un octau de ploma d'aigua de propietat, Carrer de la Pau, núm. 7. Per a informes: Josep Ferret i Bassa, carrer de Sta. Agna, 21.

SE VEN una partida de garrofers

situada dintre'l terme de Vendrell. partida de «Les Torretes». Informaràn en la impremta Ramon Germans i Nebot, Plaça de Pi i Margall, número 2:

SE VEN UN PIANO

de tres pedals, cordes creuades, veus potentes i fines; se cedirà a preu barato. Dirigir-se a Josep Font, carrer de la Estela número 21, rajoleria.

Aprenent lampista s'en necessita un en la llauneria i lampisteria que te instalada en Estanislau Orpinell al carrer d'Angel Guimerà número 10.

PRESTAMS

Hi ha pera prestar a primera hipoteca, de 5.000 a 50.000 pessetas.

Informarà l'advocat d'aquesta vila D. Francisco Vidal y Socías, carrer de Sant Sebastià, 16, principal.

Se venen dugues cases al carrer de Sant Francesc, números 3 i 17, un altre al Passeig de Castellar, número 6, i una pessa de terra de cinc jornals i mitj del país, vinya, olivers i camp, situada en el terme de Santa Oliva i partida Les Pedreres. Per a informes dirigir-se al procurador d'aquest jutjat don Emili Folch.

Se ven un pati amb tanca d'hort a la platja

de Sant Salvador d'aquesta vila, situat al punt més cèntric de la mateixa i que mideix 65 pams d'amplada per 200 de llargada. Per detalls dirigir-se a Joan Vidal i Socías, carrer de Salmerón, lampisteria.

Aprenent maquinista

guanyant a la primera setmana, se'n necessita un en la impremta Ramon Germans & Nebot,

Dr. Rosell Especialista en parts y malalties de la dona
Muralla, 3.—VENDRELL

CONSULTA: Dias festius, de 8 a 11. Dias feyners, de 11 a 12

Aplicació dels productes del DOCTOR FERRAN de Barcelona

SUEROS: contra la Erisipela y Febre puerperal (sobre part), contra la Difteria, Tifus, Meningitis, Tétanos, Alcoholisme y Tuberculosis.
VACUNAS: contra la Rabia, Tuberculosis, vacuna contra

EXTRACTES ORGÁNICS: Testicular, Pulmonar, Cerebral, Cardiac, Placentari, Renal, Ováric, Hepàtic, Pépsic, Pancreàtic y Esplènic.
VEROLA: Tifus, Febre de Malta, Pulmonia

Vells, debilitats per excessos, impotents y estérils: Administració de Espermina per la via digestiva y hipodèrmica

Celler de ca'l Botafoc

Santa Anna 17.-VENDRELL

Venda a l'engrós i a la menuda, de vins blancs i negres, vi ranci, moscatell, mistela vinagre i olis.

Aquesta casa, per a comoditat dels parroquians, serveix a domicili les demandes que excedeixin de deu litres.

Màquina de escriure **Smith Premier núm. 10, visible**

Col·locat de boies en cada palanca

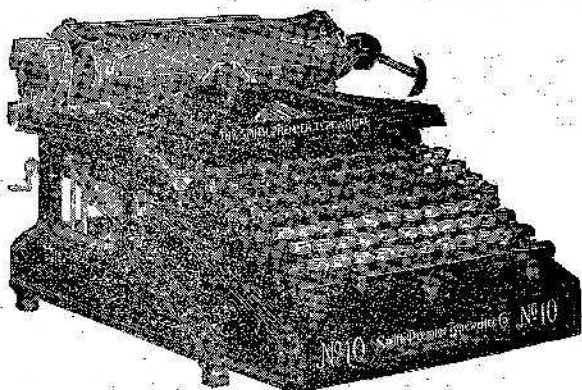
Esriptura enterament visible

Única de teclat complet

Fàcil maneig

Demanis la llista de paquets

Delegació Espanyola:
Otto Streitberger.—Ap. 335

Agent al Vendrell: P. Plana Mañé, carrer Major, n.º 10, 1.º

Disponible

FUSTERIA

de

Jaume Nin Fabré

Especialitat en el ram d'obres

Plaça de Pi i Margall, n.º 16.—VENDRELL

Fábrica de Anisats, Licors, Gaseoses i altres begudes refrescants

Evaristo Julivert (a) Morell Vendrell

➤ Casa fundada a l'any 1860 ➤

Instal·lacions de Llum Eléctrica

Fils y flexibles ab coberta de goma vulcanisada
Interruptors, portalàmparas, aïsladors,
taps-fusibles, tubus aïslants y demés material eléctric
Làmparas filament metálic y de carbó
Motors asinerònics trifásics Comutadors estrella - triángul
Resistencies metáliques
Petits transformadors pera cauteris, etz. etz.

Celestí Barot Sta. Agna, 9, Vendrell

Teléfonos, Bobinas Rhumkosff, etz.

BOMBAS CENTRIFUGAS
acopladas ab motor eléctric

PILAS SECAS R.
interior 0.08 ohms pera timbres

FABRICA DE GUANOS

Primeras materias per abonos

GUANOS ESPECIALES
pera vinyas y cereals

Anton Trillas

Carrer de Montserrat. - VENDRELL

Ramon Germans & Nebot

IMPRESSORS

Taller tipogràfic
Passaig del 4 de Mars, número 6

Objectes d'escriptori
Plaça de Pi i Margall, número 2.

VENDRELL

Josep Martí (a) Fassi

Water-Closets

Magatzém de tota mena de materials pera construcció
de les mellors fabricacions del País i Extranjer, i grans assortits en inhodoros, sifons, y demés articles per a SANITAT URBANA
Existencies en Cerámica fina i objectes propis per a regalos

Grans existencies de baldoses del país i baldoses de La Bisbal de Girona
especials per a enrajolats, essent de una gran igualtat tant en lo color com en el tamanyo
➤ Arrimaders, rajoles de tots colors i cintes per a escales ➤

Carrer de Montserrat, números 48 i 50. **Vendrell**